

הן עם כלביא יקום לעבודת בוראו ובלילה לא ישכב עד שקוראים ק"ש שעל
המטה ומקדשים שמו יתברך ומוסרים נפשם

הן עם כלביא יקום וגו', מאן עמא תקיפא כישראל. מי

הוא עם חזק כישראל בשעתא דאתנהיר צפרא, קם

ומתגבר פאריא, לפולחנא דמאריהון בשעה שמאיר הבוקר קמים

ומתגברים כארי לעבודת הבורא, בכמה שירין, בכמה תשבחון.

משתדלי באורייתא כל יומא, בכמה שירות ובכמה תשבחות עוסקים

בתורה הקדושה בכל יום ובליילה לא ישכב עד יאכל טרף וגו'. פד בעי

בר נש למשכב על ערסיה, מקדש שמא עלאה, אמליך

ליה לעילא ותתא כאשר רוצה אדם לישן על מיטתו קודם הוא קורא קריאת

שמע ומקדש שמו יתברך ומוסר נפשו על קדושת שמו באות ד' דאחד וממליך אותו למעלה

ולמטה ולארבע רוחות השמים. כמה גרדיני נמוסין מתקשרן

קמייחו, בשעתא דפתחין פומהון על ערסיחו, בשמע

ישראל כמה בעלי דינים מלאכים קדושים מתקשרים עם היחוד הזה בסוד פסוק

בשכמל"ו בשעה שישראל פותחים את פיהם בקריאת שמע על המטה. ובעאן רחמי

קמי מלכא קדישא, בכמה קראי דרחמי ומבקשים רחמים בכמה

פסוקי רחמים הנאמרים בקריאת שמע שעל המיטה יושב בستر וברכת כהנים וכיו"ב.

עם ישראל עתידים לכלות כל העמים כמו האריות שלא משאירים מאומה

רבי אבא אמר, הן עם כלביא יקום. זמינן האי עמא,

למיקם על כל עמין עובדי כוכבים ומזלות,

הלימוד היומי

לע"נ מו"ר רה"י הסבא קדישא ר' שלום אהרון בן רחל זצוק"ל

בְּאַרְיֵה גִיבֹר וְתִקְיָה, וַיִּתְּרֵמִי עַל־יְיָהוּ עֲתִידִים יִשְׂרָאֵל לָקוּם עַל כָּל
הָעַמִּים עֹבְדֵי עֲבֹדָה זָרָה כְּאַרְיֵה גִיבֹר וְחֹזֵק וַיִּשְׁלִיכוּ עֲצָמָם עֲלֵיהֶם לְכָלוֹתָם.
אַרְחִי־יְיָהוּ דָּכַל אֲרִי־וֹתָא לְמִשְׁכָּב עַל טְרַפֵּי־יְיָהוּ, אֲבָל
עָמָא דָּא לָא יִשְׁכָּב, עַד יֹאכַל טְרַף דְּרַךְ כָּל הָאֲרִיּוֹת אַחֵר שֶׁאֵכְלוּ
מִטְרֵפָם, לִשְׁכַּב עַל הַנּוֹתָר לִשְׁמוֹר לָהֶם אוֹתוֹ לְמַחֵר, אֲבָל עִם יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ
עוֹלָלוֹת וְקוֹדֵם שִׁישְׁכָּב יֹאכְלוּ הַכָּל וַיִּכְלוּהוּ.

עִם כָּל־בֵּיא יָקוּם לְהַקְרִיב קֶרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת בְּדִיוֹקָן אֲרִיָּה
דָּבָר אַחֵר הֵן עִם כָּל־בֵּיא יָקוּם פִּירוּשׁוֹ לְקֶרְבָּא קֶרְבָּנִין
וְעֶלְוֹן קָמִי מַלְכָּהוֹן, עַל גְּבִי מִדְּבָחָא שֶׁהֵם קָמִים לְהַקְרִיב
קֶרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת לִפְנֵי מַלְכָּם הַקֶּבֶ"ה. וְתֵאֵנָּה, בְּשַׁעֲתָא דִּקְוֶרְבָּנָא
אֲתוּקָד עַל גְּבִי מִדְּבָחָא וְלִמְדֵנוּ שֶׁבִשְׁעָה שֶׁהַקֶּרֶבֶן הִיָּה נִשְׂרָף עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ,
הוּא חָמֵן דִּיּוֹקְנָא דְּחָד אֲרִיָּה רְבִיעַ עַל הַהוּא קֶרְבָּנָא,
וְאֹכִיל לֵיהּ הִיוּ רוֹאִים דִּיוֹקָן שֶׁל אֲרִיָּה אֶחָד הַרֹּבֵץ עַל אוֹתוֹ הַקֶּרֶבֶן וְאוֹכֵל אוֹתוֹ.

כְּשֶׁהַקֶּרֶבֶן רָצוּי לִפְנֵי הַשֵּׁם דְּמוּתוֹ אֲרִיָּה, וְאֵם לֹא רָצוּי – דִּיוֹקָן כָּל־ב חֲצוּף
וְאָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲוִרִיא"ל מַלְאָכָא עֲלָאָה הוּא, וְאָמַר רַבִּי
אַבָּא שְׁאוּתוֹ דְּמוּת אֲרִיָּה שֶׁהִיוּ רוֹאִים הִיָּה זֶה אֲוִרִיא"ל מַלְאָךְ עֲלִיּוֹן וְהוּא בַּחֲנִינָת
הַתְּפֹאֶרֶת הַנוֹטָה לְחֹסֶד רַגְלֵי יָמִין שֶׁל הַכֶּסֶּא שֶׁשֵּׁם בַּחֲנִינָת אֲרִיָּה וְחֵמָאן לֵיהּ
בְּדִיוֹקְנָא דְּאֲרִיא תִּקְיָפָא, רְבִיעַ עַל מִדְּבָחָא, וְאֹכִיל לֹזֶן

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לע"נ מו"ר רה"י הסבא קדישא ר' שלום אהרן בן רחל זצוק"ל

לְקַרְבָּנִין וְהָיוּ רוּאִים אוֹתוֹ בַּדְּמוּת אֲרִיָּה חֹזֵק הָרוּבֹץ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאוֹכֵל אֶת הַקֶּרְבָּנוֹת.
 וְכֵן יִשְׂרָאֵל לֹא הָיוּ זִפְאִין כָּל כָּךְ, הָיוּ חֲמָאן דִּיּוֹקְנָא
 דְּחַד פִּלְבָּא חֲצִיפָא רַבִּיעַ עָלֶיהָ, וּבשֵׁלָא הָיוּ יִשְׂרָאֵל רַאוּיִים לִכְךָ הָיוּ
 רוּאִים דִּיוֹקֵן שֶׁל כֶּלֶב אֶחָד חֲצוּף וְהוּא מִלֵּאךְ מִהַחִיצוֹנִים הִנֵּקְרָא בִּלְאֲדָן שֶׁהִיא רוּבֹץ עַל
 הַקֶּרֶבֶן, כִּדִּין הָיוּ יִדְעֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַעֲיִין תִּשׁוּבָה, וְכִדִּין
 תִּיִּיבָן וְאִזּוּ הָיוּ יוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם צָרִיכִים לָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה וְהָיוּ שֹׁבִים בַּתְּשׁוּבָה שְׁלִימָה
 לִפְנֵי יְיָ.

לא ישכב כנגד קרבנות של הלילה

לֹא יִשְׁכַּב עַד יֵאָכֵל טָרֵף וְגו', אֲלֵין קַרְבָּנִין דְּלֵילִיָּא כְּגוֹן
 עֲלִוּוֹן אִלוֹ הַקֶּרְבָּנוֹת שֶׁל הַלֵּילָה כְּגוֹן אֵיבָרִים וּפְדִירִים שֶׁלֹּא נִתְעַכְּלוּ בַּיּוֹם
 שֶׁמִּצְוֹתָן כֹּל הַלֵּילָה.

דם חללים זה דם הקרבנות

וְדָם חַלְלִים יִשְׁתֶּה, דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲנִי קֶרֶבָּא
 דְּלֵהוֹן עַל שְׁנֵאִיהוֹן זֶהוּ דָם הַקֶּרְבָּנוֹת שֶׁבִּזְכוּתָם הַקֶּב"ה נֹלֵחַם לָהֶם
 אֶת מִלְחַמָּתָם בְּשׁוֹנְאֵיהֶם.

ע"י ק"ש שעל המיטה בכוונה אפשר להרוג אלף מאה עשרים וחמשה מוזיקים
 רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא יִשְׁכַּב, מִדּוּ לֹא יִשְׁכַּב. אֶלָּא בְּכָל
 לֵילִיָּא וְלֵילִיָּא, כִּדְ בַּר נֶשׁ אִיהוּ אָזִיל בְּפִקּוּדֵי

הלימוד היומי

לע"נ מו"ר רה"י הסבא קדישא ר' שלום אהרן בן רחל זצוק"ל

דְּמֵאֲרִיהּ בכל לילה ולילה כאשר אדם הולך במצוותיו של הקב"ה כראוי, **לֹא** (דף ר"א ע"ב) **שָׁכִיב עַל עֲרִיסָהּ, עַד דְּקָטִיל אֶלְפָּה וּמָאָה וְעֶשְׂרִים וַחֲמִשׁ, מֵאִינוּן זַיִנִין בִּישִׁין, דְּשִׁרְיִין עֲמִיהּ.** אין הוא שוכב על מיטתו לישן עד שקורא קריאת שמע על מיטתו והורג על ידה אלף וקב"ה מזיקים השורים עימו והם אותם שנבראו בעוון זרע לבטלה כי יש אדם שגדול כח כוונתו עד שיוכל להמית בכל לילה אלף וקב"ה מזיקין, ויש אדם שלא יוכל להמית אלא דבר יום ביומו וכמספר הימים שחטא כך צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עוון זה (שעה"כ).

'לעשות בהם משפט כתוב' הוא הכתוב בתורה 'לא ישכב עד יאכל טרף'
רַבִּי אָבָא אָמַר, אֶלְפָּה אִינוּן דְּסֶטֶר שְׂמָאֵלָא, דְּכֶתִיב, אֵלְפָּה
 חיצונים הם של צד שמאל כמו שכתוב (תהלים צא) **יָפֹל מִצִּדָּךְ אֶלְפָּה.**
כָּמָה דְּכֶתִיב וכמו שכתוב, (תהלים קמט) **יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד**
 ירננו על משכבותם **וְגו',** היינו קריאת שמע שעל המיטה ועל ידי זה (תהלים קמט)
רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וחרב פיפיות בידם **וְגו', לַעֲשׂוֹת נִקְמָה** בגוים
וְגו', הם המזיקים שנבראו בעוונות, וכמו שאמרו בגמרא (ברכות ה) אמר רבי יצחק כל
 הקורא קריאת שמע על מיטתו כאילו אווז חרב של שתי פיות בידו וכן מזיקין בדילים
 הימנו, **הֲדָא הוּא דְּכֶתִיב** זהו שכתוב **לֹא יִשְׁכַּב** עד יאכל טרף **וְגו' וְדָא הוּא לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט** "כתוב", הוא המשפט הכתוב בתורה
 בפסוק לא ישכב עד יאכל טרף **וְגו'.**